

Κρίση και εργατικό κίνημα

(Από ομιλία του Π. Κεφαλληνού, σε εκδήλωση για την Κρίση, που έγινε στην Αθήνα 12 Νοέμβρη 2008).

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Όλα δείχνουν ότι μετά το σοκ της χρηματοπιστωτικής κρίσης, μπαίνουμε στη φάση της ύφεσης η οποία βέβαια θα έχει πιο καταστροφικές συνέπειες, χωρίς αυτό να ομολογείται επίσημα.

Φτάνει όμως να δούμε την ένταση της δραστηριότητας όλων των κυβερνήσεων και στην Ευρώπη και εδώ για την επεξεργασία -συζήτηση και κατάληξη μέτρων, που θα απαντούν ενιαία για τις συνέπειες της κρίσης αλλά κυρίως για τη διαχείριση της, **πολιτικά και οικονομικά**.

Στα πλαίσια αυτά πραγματοποιείται μεθαύριο και η σύνοδος των 20 πιο αναπτυγμένων χωρών, στην Ουάσιγκτον, μετά από επανειλημμένες συζητήσεις που έχουν προηγηθεί σε επίπεδο ΔΝΤ, ΟΟΣΑ, Ε.Ε κ.λ.π.

Η ΚΡΙΣΗ & ΤΑ ΜΕΤΡΑ

Το κύριο μέλημα τους βέβαια, δεν θα είναι η αντιμετώπιση των αναμενόμενων-όπως οι ίδιοι δηλώνουν- επιπτώσεων της κρίσης (όπως μεγάλη άνοδο της ανεργίας-πτώση της κατανάλωσης-πάγωμα μισθών-νέο κύμα απολύσεων-κατάρρευση ασφαλιστικών συνταξιοδοτικών συστημάτων και συστήματος υγείας πρόνοιας) ,αλλά **η χάραξη ενιαίων πολιτικών** σε παγκόσμιο επίπεδο για να μη θιγούν στο παραμικρό οι κεφαλαιοκράτες.

Η οικονομική κρίση είναι γεγονός ότι **επιφέρει καταστροφή συσσωρευμένου κεφαλαίου**, αυτό λοιπόν χρειάζεται να αντικατασταθεί με νέο ζωντανό κεφάλαιο και αυτό δεν μπορεί να προκύψει διαφορετικά, παρά μόνο από τον ένα δοκιμασμένο δρόμο, την ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζόμενων.

Ο κόσμος της δουλειάς καλείται για μια ακόμα φορά τα τελευταία χρόνια να καταβάλει ένα τεράστιο τίμημα. Ήδη τα φτωχά νοικοκυριά έχουν αρχίσει τις περικοπές των δαπανών- ακόμα και εκείνων που αφορούν είδη πρώτης ανάγκης και χιλιάδες σπίτια αντιμετωπίζουν ή ετοιμάζονται να αντιμετωπίσουν, τα αποτελέσματα από τις μαζικές απολύσεις και την άνοδο της ανεργίας (κλάδοι αυτοκινητοβιομηχανίας, τουριστικής βιομηχανίας και κατασκευών κ.λ.π.). Ήδη στον κλάδο της Κλωστοϋφαντουργίας υπάρχει κλείσιμο εργοστασίων ή μείωση τμημάτων, 2μηνες διαθεσιμότητες προσωπικού κ.λ.π.

Τα μέτρα που ανακοινώθηκαν και στη χώρα μας, με τις πλάτες όλων των υποστηρικτών του συστήματος(και σε αυτούς ανήκουν τα αστικά κόμματα αλλά και τα κεντρικά συνδικάτα), είναι μέτρα σωτηρίας του τραπεζικού συστήματος, μέσα από μια βίαιη αναδιανομή εισοδήματος από τα μεσαία και κατώτερα οικονομικά στρώματα προς τμήμα της οικονομικής ολιγαρχίας(τραπεζιτικό κεφάλαιο).

Η δήθεν αντιπαράθεση που έχει ξεσπάσει για την αποδοχή ή όχι των μέτρων ρευστότητας (τα 28 δις) όπως αποκαλούνται, έχει να κάνει με την διένεξη και ανταγωνισμό μερίδων του κεφαλαίου(τραπεζιτών -βιομήχανων) αλλά και την πίεση προς την κυβέρνηση για καλύτερους όρους χορήγησης των 28 δις, χωρίς προϋποθέσεις και κάποιους στοιχειώδεις ελέγχους.

ΜΕΤΡΑ ΕΝΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΕΥΣΗΣ

Αντίθετα τα μέτρα που συζητιούνται για τους εργαζόμενους, μπορούν να αποτυπωθούν με τον καλύτερο τρόπο από τις δηλώσεις ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗ, μετά το ΕΚΟΦΙΝ, ότι : «..... **δεν έχουμε την πολυτέλεια να απομακρυνθούμε από τη δημοσιονομική πειθαρχία...**». Όσοι πιστέψατε ότι θα υπάρξει χαλάρωση του συμφώνου σταθερότητας είστε μακριά νυχτωμένοι. Κάποια μέτρα φιλανθρωπικού χαρακτήρα θα ανακοινωθούν για τους χαμηλοσυνταξιούχους και τους άνεργους. Ούτε καν το περίφημο «πακέτο στήριξης των φτωχών» σε αντιστάθμισμα των 28 δις ανακοινώθηκε. Αυτό θα ανακοινωθεί εν ευθέτω χρόνω και ανάλογα με τις πολιτικές εξελίξεις.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Τα μέτρα που σχεδιάζονται δεν πρόκειται να ανακόψουν ούτε την άνοδο της ανεργίας ούτε τη μείωση της κατανάλωσης, ούτε την πορεία κλεισίματος δεκάδων επιχειρήσεων , αποτελούν μέτρα ενίσχυσης του κεφαλαίου.

Μάλιστα στη φαρέτρα τους υπάρχουν και μέτρα,

που αφορούν τη **ριζική μείωση** των κρατικών δαπανών για υγεία-παιδεία- πρόνοια, μέτρα **υφαρπαγής των αποθεματικών** των ταμείων- **μείωσης των συντάξιμων αποδοχών** και παραπέρα **αύξησης των ορίων ηλικίας**, που για λόγους τακτικής δεν ανακοινώνονται τώρα.

Δια στόματος ΠΕΤΡΑΛΙΑ ανακοινώθηκε ότι σχεδιάζονται για το 2009 προσλήψεις περίπου 100.000 νέων με προγράμματα στείτζ, ανασφάλιστων δηλαδή εργαζόμενων με 450-650 ευρώ ανάλογα με το πτυχίο.

Όλα αυτά παρουσιάζονται σαν μέτρα αντιμετώπισης της κρίσης και σαφώς είναι απαραίτητα για το σύστημα για να μην υπάρξουν επικίνδυνες εκρήξεις και ανεξέλεγκτες καταστάσεις.

Επικαλούμενοι την κρίση, που οι ίδιοι δημιούργησαν μας καλούν να αποδεχτούμε την παραπέρα επιδείνωση των εργασιακών σχέσεων για χιλιάδες εργαζόμενους αλλά και την αύξηση των ωρών εργασίας(στις 16-17 Δεκέμβρη συζητιέται στην Ολομέλεια του Ευρωκοινοβουλίου η γνωστή έκθεση ΣΕΡΚΑΣ, που οδηγεί στο 65ωρο), αλλά και της εργασίας κατά τις ΚΥΡΙΑΚΕΣ (στο χώρο του εμπορίου), την ολοκλήρωση της κλοπής των αποθεματικών των Ταμείων μας, το πάγωμα των μισθών, τις χιλιάδες απολύσεις που είναι σε εξέλιξη.

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Όλα τα παραπάνω προβάλλονται και σαν αναγκαία μέτρα διεξόδου από την κρίση που όλοι πρέπει να συμβάλουμε στο μέτρο των δυνάμεων μας. « ....Ας είμαστε ρεαλιστές λοιπόν και ας μην πετάμε στα σύννεφα...». «Σε αυτές τις δύσκολες εποχές, ...δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο».

Όλη η προπαγάνδα τους επικεντρώνεται σε 2 σημεία:

α) στην **ανάγκη ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος**, γιατί η κατάρρευση του θα επιφέρει αλυσιδωτές επιπτώσεις στην οικονομία της χώρας και ότι (είναι αυτό που λέει ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ από τις πρώτες μέρες, δεν δίνουμε τα λεφτά στις τράπεζες, αλλά μέσω των τραπεζών σε σας,...π.χ. στα νέα ζευγάρια που θέλετε να πάρετε δάνειο για να φτιάξετε το σπιτικό σας..... , ή στους νέους επιχειρηματίες κ.λ.π.). Και αυτή η φτηνή προπαγάνδα ακουμπάει σε τμήματα εργαζόμενων, γιατί μέσω δανείων και πιστωτικών καρτών μέχρι σήμερα κάλυπταν προσωρινά, την απώλεια του εισοδήματος τους από την συρρίκνωση του μισθού, τη συνεχιζόμενη λιτότητα και την ακρίβεια.

Και β) στην **ενίσχυση των εξαθλιωμένων τμημάτων** της τάξης από όλους εμάς που «είμαστε σε καλύτερη μοίρα», που έχουμε δουλειά και ένα σταθερό μεροκάματο.

Με αυτή την ιδεολογική τρομοκρατία, επιδιώκουν να μην κουνηθεί φύλλο, να μην ανοίξει ρουθούνι, να μην ακουστούν αιτήματα και στόχοι που να υπερβαίνουν τη σημερινή μιζέρια και που θα διεκδικούν όχι *τα ψίχουλα που μας τάζουν, αλλά όλο τον πλούτο που παράγουμε*. Ο στόχος προφανής, να μην θιγούν τα ιερά και όσια του συστήματος, τα κέρδη και η ιδιοκτησία τους.

Μπορεί λοιπόν η **κρίση να εκφράζει την αδυναμία** του κεφαλαίου να αναπαραχθεί για να εκμεταλλευτεί πιο αποτελεσματικά την εργατική τάξη,

όμως η δυνατότητα του κεφαλαίου να χρησιμοποιήσει την ίδια την κρίση για την συνέχιση με καλύτερους όρους της αναπαραγωγής του,

εκφράζει τη δική μας αδυναμία ως τάξη, να συγκροτηθούμε ως τάξη για τον εαυτό μας.

Αυτός είναι ο κύριος λόγος, που και το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα μοιάζει ανήμπορο να αντιδράσει και να αποτυπώσει τα δικά του αιτήματα για την υπεράσπιση κατακτήσεων -δικαιωμάτων και για καλυτέρευση των όρων διαβίωσης της εργατικής τάξης σε αυτή την περίοδο. Παρακολουθεί απλά τις εξελίξεις, χωρίς τη δική του συλλογική προετοιμασία-σχεδιασμό και διακήρυξη μέτρων αντιμετώπισης της κατάστασης που ζει η εργατική τάξη, χωρίς απάντηση στα μέτρα που προωθούνται και χωρίς σχέδιο για την περίοδο που μπαίνουμε.

Εμείς σαν μια συνιστώσα του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, έχουμε χρέος με τη δράση μας να «μπλοκάρουμε» την διέξοδο τους από την κρίση, να βοηθήσουμε να οξυνθεί η κρίση τους παραπέρα σε όλα τα επίπεδα και πρώτα απ' όλα

σε ιδεολογικό επίπεδο, ανατρέποντας την βαθιά αντιδραστική τους προπαγάνδα και την ιδεολογική τους τρομοκρατία, «να μη μιλάμε σε τέτοιες δύσκολες περιόδους», να μη θέτουμε μαξιμαλιστικά αιτήματα και αιτήματα βελτίωσης της ζωής μας. Αυτή ακριβώς την περίοδο χρειάζεται να μιλήσουμε ιδεολογικά προβάλλοντας τα αδιέξοδα του συστήματος, την καταστροφική του τάση αλλά και για την ανάγκη δημιουργίας μιας παγκόσμιας πανανθρώπινης κοινωνίας, αυτής του ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ.

Αλλά και σε πολιτικό επίπεδο, θέτοντας κυρίαρχο το ζήτημα της ανακατανομής του κοινωνικού πλούτου, **αποκαλύπτοντας**

όχι μόνο όσους με τις προτάσεις τους για το ξεπέρασμα της κρίσης μιλάνε για ανάγκη στήριξης της οικονομίας με την επιστροφή στον κρατικό παρεμβατισμό- **λειτουργώντας** στην ουσία σαν αμορτισέρ των εκρήξεων που θα προκύψουν αλλά & σαν πυροσβέστες

της συσσωρευμένης οργής και αγανάκτησης που υπάρχει, με μοναδικό στόχο να επενδύσουν σε εκλογικά αποτελέσματα.

Αλλά και όσους μέσα από ψευδεπίγραφες προτάσεις για λαϊκή εξουσία και λαϊκή οικονομία στα πλαίσια του συστήματος, το μόνο που κάνουν είναι να καλούν τους εργαζόμενους να δυναμώσουν-ψηφίσουν το κόμμα τους .

Αυτή την περίοδο, υπάρχει ανάγκη να μιλήσουμε αλλά κυρίως να πάρουμε πρωτοβουλίες και στο συνδικαλιστικό κίνημα για την οργάνωση αγώνων υπεράσπισης του μεροκάματου, της σταθερής δουλειάς, των αποθεματικών των ταμείων, της αποτροπής της λεγόμενης μεταρρύθμισης με τα ξεπουλήματα κάθε δημόσιου κοινωνικού αγαθού και υπηρεσίας στις δυνάμεις της αγοράς, ενάντια στην ακρίβεια και τη προκλητική αύξηση στα τιμολόγια των ΔΕΚΟ.

- Να απαιτήσουμε να σταματήσουν με νόμο οι απολύσεις και να δοθεί επίδομα ανεργίας σε όλους χωρίς προϋποθέσεις ίσο με το βασικό μεροκάματο .
- Να απαιτήσουμε έκτακτα συνέδρια μέσα από συνελεύσεις σωματείων , για την διαμόρφωση ενός κοινού πλαισίου στόχων-αιτημάτων που θα ΕΝΩΝΕΙ ΤΗΝ ΤΑΞΗ, αλλά και θα θέτει τους όρους για τον αναγκαίο συντονισμό στους αγώνες που θα σχεδιαστούν.

Με ένα πλαίσιο που θα αφορά όλους μας και όχι ξεχωριστά κλάδους και ειδικότητες, είτε χωριστά δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

- Τα αιτήματα μας αφορούν τις αυξήσεις στους μισθούς-τη σταθερή δουλειά για όλους-το σταμάτημα των απολύσεων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα (εκτάκτων-εποχιακών), τη μείωση των ωρών εργασίας, τη διαμόρφωση κατώτερου μισθού και σύνταξης στα 1400 ευρώ για όλους, την αποδέσμευση των αποθεματικών των ταμείων από το τζογάρισμα του χρηματιστηρίου και των δομημένων ομολόγων,

απαιτώντας εδώ και τώρα νέες συλλογικές συμβάσεις και διαπραγματεύσεις σε Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα.

Σε αυτό μπορούμε να συμβάλουμε όλοι.

Απαιτώντας από όλο το συνδικαλιστικό κίνημα σε όλες του τις βαθμίδες να συντονισθεί και να οργανώσει τους αγώνες του.

Ο καπιταλισμός , δεν θα πέσει σαν ώριμο φρούτο, θα χρησιμοποιήσει και αυτή του την κρίση ώστε να δημιουργήσει ευνοϊκότερους όρους συσσώρευσης και κερδοφορίας.

Ο καπιταλισμός θα ανασυγκροτηθεί μέσα από την κρίση του σχεδιάζοντας από τώρα την επίθεση του ενάντια στους εργαζόμενους. Θα γίνει πιο επικίνδυνος όχι μόνο για τους εργαζόμενους αλλά και για όλη την ανθρωπότητα.

Νέα δεινά περιμένουν τον κόσμο της εργασίας.

Χρέος όλων να αποδείξουμε ότι δεν είναι ανίκητος και ότι εμείς δεν είμαστε ανήμποροι.

Π. Κεφαλληνός

Αθήνα 12-11-08